

Vyvěšeno dne: 30. 7. 2026
Svěšeno dne: 13. 8. 2026

Radka Kratochvílová

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **Tomáš Novotný**, zast. JUDr. Pavlem Holubem, advokátem, se sídlem Kopečná 940/14, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 3, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 11. 2024, č. j. JMK 156001/2024, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 18. 12. 2025, č. j. 30 A 76/2024-82,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Shrnutí předcházejícího řízení

[1] Žalobce byl rozhodnutím Městského úřadu Židlochovice (dále jen „městský úřad“) ze dne 25. 1. 2022, č. j. MZi-700092/2021-8, uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 42b odst. 1 písm. u) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), jehož se dopustil tím, že jako provozovatel motorového vozidla Mercedes-Benz, reg. zn. 2BC2807, a přípojného nemotorového vozidla FAYMONVILLE, reg. zn. 8B48474, dne 20. 11. 2021 provozoval na dálnici D2 uvedené motorové vozidlo s připojeným vozidlem, když tato vozidla přesáhla celkovou povolenou hmotnost (48.000 kg) o 41.215 kg. Za tento přestupek uložil městský úřad žalobci pokutu ve výši 378.000 Kč. Na základě odvolání žalobce změnil žalovaný rozhodnutím ze dne 8. 11. 2024, č. j. JMK 156001/2024, rozhodnutí městského úřadu tak, že zohlednil v mezidobí provedenou změnu toleranční srážky (z 5 % na 7 %), takže ve prospěch žalobce upravil překročení maximální povolené hmotnosti ze 41.215 kg na 39.337 kg. V důsledku toho žalovaný snížil výši uložené pokuty za přestupek z částky 378.000 Kč na 360.000 Kč.

[2] Rozhodnutí žalovaného následně žalobce napadl žalobou u Krajského soudu v Brně, který ji rozsudkem ze dne 18. 12. 2025, č. j. 30 A 76/2024-82, zamítl jako nedůvodnou.

[3] V odůvodnění tohoto rozsudku krajský soud nejprve nepřisvědčil žalobní námitce o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného. Ve vztahu k namítanému chybnému vážení, kdy vážní lístek podle žalobce vykazoval vnitřně rozporné hodnoty, krajský soud vysvětlil matematické výpočty naměřené hmotnosti, užití tolerance na vážním lístku, jakož i vliv přesunu hmotnosti a rychlosti vozidla na změřenou celkovou hmotnost. Námitky o nedostatečných technických parametrech vah vyhodnotil jako obsahově prázdné, účelové a s konstatováním, že pokud řádně certifikované váhy změřily žalobcova vozidla s pozitivním výsledkem a nevykázaly chybu, pak lze toto měření vzít za vypovídající, se jimi dále nezabýval. Rovněž tak považoval za nadbytečné dotazovat se žalobcem navrhovaných státních orgánů na datum kolaudace stavby vah, neboť z fotografie pořízené při spáchání přestupku je patrné, že žádné stavební práce neprobíhaly, v místě projížděla vozidla a váhy byly dokončené, provozuschopné a měly platné ověření. Navíc kolaudační rozhodnutí jen formálně potvrzuje, že stavba byla provedena v souladu se stavebním povolením a lze ji z pohledu stavebního práva užívat. Mnohem podstatnější a více vypovídající pro posouzení přestupku je tak odborné posouzení vah a jejich certifikace, která přísluší Českému metrologickému institutu. Pokud tedy ten potvrdil, že váhy měří správně, pak lze důvodně předpokládat, že byly provozuschopné a výstupy z jejich měření vypovídající. Krajský soud neshledal ani důvody pro moderaci výše uložené pokuty, neboť ta se mu jevila jako přiměřená, když její konkrétní částka vychází přímo z ustanovení § 43 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích a žalobce nepředestřel žádné konkrétní důvody pro aplikaci uvedeného postupu. Z těchto důvodů krajský soud uzavřel, že výsledek vysokorychlostního kontrolního vážení byl v nyní posuzované věci relevantním a dostatečným podkladem pro závěr o spáchání přestupku a žalobci se nepodařilo zpochybnit výsledek měření.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu včasnou kasační stížností z důvodů uvedených v ustanoveních § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[5] Stěžovatel namítl, že krajský soud nesprávně posoudil právní otázku, zda může vážní lístek být podkladem pro udělení sankce za přestupek v případě, že stavba vah nebyla v době přestupku zkolaudována. Vážní lístek totiž nemůže sám o sobě nahradit veřejnoprávní rozhodnutí, které spočívá v kolaudaci stavby, jíž jsou váhy součástí. Nebyla tak splněna podmínka úředně schváleného zařízení stanovená v krajském soudem citovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2025, č. j. 3 As 308/2023-41, z něhož vyplývají základní pravidla, kdy je vážní lístek dostatečně objektivním a spolehlivým důkazem o přestupku. Dále stěžovatel namítl, že krajský soud zatížil žalobní řízení vadou, neboť si neopatřil navrhované důkazy ohledně kolaudace vysokorychlostních vah. Za tímto účelem po vydání napadeného rozsudku obdržel a kasačnímu soudu předložil kolaudační rozhodnutí na dopravní stavbu modernizace a telematiky dálnice D2 v úseku 2-60 km, jejíž součástí či příslušenstvím bylo i toto zařízení. Z těchto důvodů stěžovatel navrhl zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci krajskému soudu k dalšímu řízení.

[6] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti navrhl její zamítnutí s tím, že se plně ztotožňuje s napadeným rozsudkem. Veřejnoprávním povolením pro trvalý provoz vysokorychlostních vah totiž není kolaudační rozhodnutí podle stavebního zákona, nýbrž ověření stanoveného měřidla podle metrologických právních předpisů.

III. Posouzení kasační stížnosti

[7] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., podle nichž byl vázán rozsahem a důvody, jež stěžovatel uplatnil v kasační stížnosti. Přitom neshledal vady uvedené v § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Stěžovatel uplatnil důvody kasační stížnosti, které jsou uvedeny v § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s.

[8] Podle písm. a) zmíněného ustanovení, *kasační stížnost lze podat pouze z důvodu tvržené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení*. Podle písm. d) téhož ustanovení, *kasační stížnost lze podat pouze z důvodu tvržené nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé*.

[9] Stěžovatel ve své stěžejní kasační námitce považuje za nesprávný závěr krajského soudu o tom, že i přes absenci kolaudace stavby, jejíž součástí či příslušenstvím byly vysokorychlostní váhy, je v dané věci možné vycházet z výsledku jimi provedeného měření hmotnosti předmětných vozidel, neboť v tomto směru jsou rozhodné odborné posouzení a certifikace Českým metrologickým institutem.

[10] Podle § 42b odst. 1 písm. u) zákona o pozemních komunikacích, *právníká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že jako provozovatel vozidla nebo jízdní soupravy provozuje vozidlo nebo jízdní soupravu, u nichž bylo kontrolním vážením zjištěno nedodržení hodnot nebo podmínek stanovených zákonem o silničním provozu*. Podle § 38d odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, *řidič vozidla je povinen vždy podrobit vozidlo nebo jízdní soupravu vysokorychlostnímu kontrolnímu vážení, které je prováděno na trase vozidla nebo jízdní soupravy, bez ohledu na to, je-li řidič obeznámen s místem, kde dochází k vysokorychlostnímu vážení*. Podle § 38d odst. 2 zákona o pozemních komunikacích, *zjistí-li se při vysokorychlostním kontrolním vážení nedodržení hodnot nebo podmínek stanovených zákonem o silničním provozu, vystaví vlastník pozemní komunikace nebo jím pověřená osoba zajišťující vysokorychlostní kontrolní vážení vážní lístek, který doručí obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, v jehož správním obvodu bylo vysokorychlostní kontrolní vážení provedeno*.

[11] Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31. 7. 2025, č. j. 3 As 308/2023-41, z něhož vycházel také krajský soud v napadeném rozsudku, dovodil, že vážní lístek vystavený podle § 38d odst. 2 zákona o pozemních komunikacích lze považovat za objektivní a spolehlivý důkaz o spáchání přestupku podle § 42b odst. 1 písm. u) téhož zákona, pokud měření bylo provedeno úředně schváleným zařízením, dostatečně zdokumentováno a provedeno za okolností nevzbuzujících pochybnosti o jeho správnosti, zejména pokud není rozumného důvodu pro obavy z chyby měření.

[12] Podle § 6 odst. 2 věty první až třetí zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o metrologii“), *schvalování typu měřidla provádí Český metrologický institut. Zjišťuje, zda měřidlo bude schopno plnit funkci, pro kterou je určeno. Tento požadavek se považuje za splněný, pokud má měřidlo požadované metrologické a technické vlastnosti stanovené opatřením obecné povahy. Opatření obecné povahy kromě požadovaných metrologických a technických vlastností stanoveného měřidla stanoví i zkoušky při schvalování typu*. Podle § 6 odst. 3 věty první zákona o metrologii, *na základě technických zkoušek a dalších zjištění Český metrologický institut vydá certifikát, že měřidlo jako typ schvaluje, a přidělí mu značku schválení typu, kterou musí výrobce, pokud tak stanoví ministerstvo vyhláškou, umístit na měřidlo*. Podle § 9 odst. 1 věty první a druhé zákona o metrologii, *ověřením stanoveného měřidla se potvrzuje, že stanovené měřidlo má požadované metrologické vlastnosti. Tento požadavek se považuje za splněný, pokud má měřidlo požadované metrologické vlastnosti stanovené opatřením obecné povahy*. Podle § 9 odst. 2 věty první zákona o metrologii, *ověřené stanovené měřidlo opatří Český metrologický institut nebo autorizované metrologické středisko úřední značkou nebo vydá ověřovací list anebo použije obou těchto způsobů*. Podle § 2 věty první ve spojení s položkou 3.1.3. písm. d) Přílohy vyhlášky č. 345/2002 Sb., kterou se stanoví měřidla

k povinnému ověřování a měřidla podléhající schválení typu, náleží mezi takováto měřidla rovněž váhy pro vysokorychlostní kontrolní vážení vozidel.

[13] Z těchto ustanovení je naprosto zřejmé, že provedením vysokorychlostního vážení úředně schváleným zařízením, které podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2025, č. j. 3 As 308/2023-41, představuje první podmínku objektivitu a spolehlivosti vážního lístku jako důkazu o spáchání přestupku podle § 42b odst. 1 písm. u) zákona o pozemních komunikacích, se rozumí změření hmotnosti vozidla zařízením, jež bylo schváleno a ověřeno podle zákona o metrologii, a nikoliv zkolaudováno podle stavebních předpisů. Kolaudační rozhodnutí se totiž vydává na dopravní stavbu, jejíž je takové měřidlo pouze součástí či příslušenstvím, a ověřuje se jím pouze provedení celé dopravní stavby v souladu se stavebním povolením. Takové rozhodnutí stavebního úřadu proto nebylo způsobilé zpochybnit správnost vysokorychlostního měření vozidel stěžovatele zařízením, které bylo umístěné na tehdy ještě nez kolaudované stavbě modernizace a telematiky dálnice D2.

[14] V dané věci z obsahu správního spisu vyplývá, že k ověření předmětných vysokorychlostních vah Českým metrologickým institutem došlo dne 5. 11. 2021, tedy pouhých patnáct dnů před vysokorychlostním vážením vozidel stěžovatele, přičemž podle potvrzení mělo toto zařízení požadované metrologické a technické vlastnosti podle příslušných norem. Za této situace krajský soud učinil správný závěr o provedení měření hmotnosti předmětných vozidel úředně schváleným zařízením a o splnění první podmínky svědčící podle dosavadní judikatury o objektivitě a spolehlivosti vážního lístku jako důkazu o spáchání přestupku podle § 42b odst. 1 písm. u) zákona o pozemních komunikacích. Rovněž nepochybil, když si na základě návrhu stěžovatele neopatřil kolaudační rozhodnutí na dopravní stavbu, jejíž součástí či příslušenstvím byly vysokorychlostní váhy, neboť takový důkazní prostředek nemohl nic změnit na skutečnosti, že se jednalo o úředně schválené a ověřené zařízení, a proto o jeho způsobilosti provést správné měření nemohlo být žádných pochybností, jak již bylo zmíněno. Jelikož stěžovatel v kasační stížnosti nezpochybil splnění zbývajících dvou podmínek, za nichž je možné na základě vážního lístku shledat naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 42b odst. 1 písm. u) zákona o pozemních komunikacích, lze učinit spolehlivý závěr o jeho spáchání stěžovatelem.

[15] Z uvedených důvodů krajský soud posoudil spornou právní otázku správně a žalobní řízení nezatížil vadou, která by mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, v důsledku čehož nebyly naplněny důvody kasační stížnosti uvedené v § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s.

IV. Závěr a náklady řízení

[16] S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl. Současně podle § 60 odst. 1 věty první a § 120 s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť stěžovatel v něm neměl úspěch a žalovanému v něm nevznikly žádné náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. července 2026

L. S.

JUDr. Jiří Palla v. r.
předseda senátu